ECLI:LV:RPPT:2020:0601.C68497119.4.S
Lietas Nr.C68497119
Lietas arhīva Nr.C-1727-20/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 1.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa: tiesnese Ilona Zelmene, Daugavgrīvas ielā 58, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā vienkāršotajā procedūrā pret /pers. B/ par zemes nomas maksas parāda, nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas un likumisko nokavējumu procentu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 19.novembrī /pers. A/ (turpmāk – prasītājs) cēlis tiesā prasību vienkāršotā procedūrā pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par zemes nomas maksas parāda, nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas un likumisko nokavējumu procentu piedziņu. Prasība precizēta 2019.gada 30.decembrī un 2020.gada 27.aprīlī.

Prasībā norādīts, ka prasītājam Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra numurs /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 2559 m^2 platībā. Uz šī zemesgabala atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīts 1300 m^2 platībā prasītājam piederošais zemes gabals.

No minētā izriet, ka starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

Atbildētājs kā dzīvokļu īpašnieks nav zemes īpašniekam maksājis nomas maksu pilnā apmērā par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2019.gada 31.decembrim par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu, veicot tikai vienu maksājumu 20,00 *euro* apmērā.

Prasība pamatota uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo un otro daļu, likuma "Par zemes reformas Latvijas Republikas pilsētās" 4.panta piekto daļu, 12.panta $2.^1$ daļu, 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma $17.^3$ panta pirmo daļu, Civillikuma 1838., 2141., 2142.pantu, Ministru kabineta 2017.gada 20.jūnija noteikumiem Nr.343 "Tiesu administrācijas maksas pakalpojumu cenrādis".

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja parādu 131,22 *euro,* kas sastāv no zemes nomas maksas parāda 102,24 *euro* par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim un no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam, likumiskajiem nokavējuma procentiem 28,98 *euro*. Lemt par tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai valsts nodeva 70,00 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*, izdevumi par ieskatīšanos zemesgrāmatu nodalījumā 3,50 *euro*, izdevumu advokāta palīdzībai 28,00 *euro* un noteikt prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

2019.gada 30.decembrī, 2020.gada 29.janvārī un 25.maijā tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību atzinis daļēji.

Atbildētājs paskaidro, ka prasītājs par laika periodu no 2010.gada līdz 2016.gadam nav nosūtījis atbildētājam rēķinus, lai atbildētājs tos varētu apmaksāt, līdz ar ko atbildētājam nav bijis zināms ne nomas maksas apmērs, ne samaksas termiņš, ne konts, kurā nomas maksas veicama.

Turklāt prasītājs atteicies noslēgt zemes nomas līgumu ar biedrību "Dzirciema 71".

Neskatoties uz to, ka atbildētāja rīcībā nebija ne zemes nomas līguma, ne rēķini par zemes nomas maksas apmēru, ne arī parāda aprēķins, atbildētājs veicis maksājumus 92,00 *euro* apmērā.

Ievērojot, ka periodā no 2010.gada līdz 2017.gadam prasītājs nesūtīja dzīvokļu īpašniekiem rēķinus, nevar uzskatīt, ka veidojies maksājumu parāds, par kuru varētu aprēķināt nokavējuma procentus, jo maksa netika veikta prasītāja vainas dēļ.

2020.gada 23.novembrī un 2020.gada 27.aprīlī tiesā saņemta prasītāja atsauksme par rakstveida paskaidrojumos minētajiem apstākļiem.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 1.punktu, 41.panta otro daļu un 44.panta otro daļu līdz izbeigt tiesvedību daļā par zemes nomas maksas parāda 55,20 *euro* apmērā piedziņu par laika periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim.

Prasītājs norāda, ka šajā gadījumā starp pusēm pastāv piespiedu zemes nomas attiecības un nav nepieciešams noslēgt zemes nomas līgumu. Atbildētāja pienākums maksāt zemes nomas maksu paredzēts likumā. Zemes nomas maksas apmērs aprēķināts atbilstoši imperatīvajām tiesību normām.

Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmā daļa noteic, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma $250.^{26}$ pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt saīsinātā sprieduma norakstu.

Tā kā tiesa neatzina par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot 2020.gada 11.maija lēmuma norakstu (*lietas 65.lapa*).

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Prasītājs lūdz izbeigt tiesvedību pret atbildētāju daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu 55,20 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 74.pantu prasītājs ir tiesīgs pilnīgi vai daļēji atteikties no prasības.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 164.panta piekto daļu un septīto daļu, iekams lietas izskatīšana pēc būtības nav pabeigta, ir iespējams atteikties no prasības. Ja prasītājs atteicies no prasības, tiesa pieņem lēmumu, ar kuru vienlaikus izbeidz tiesvedību lietā.

Civilprocesa likuma 223.panta 4.punkts noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Ņemot vērā, ka prasītājs neuztur tiesā iesniegto vienkāršotās procedūras prasību daļā zemes nomas maksas parāda piedziņu 55,20 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim, tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs savas saistības daļēji ir izpildījis un tiesa atzīst, ka tiesvedība prasības daļā ir izbeidzama.

Tiesvedība lietā izbeidzama ar Civilprocesa likuma 225.pantā paredzētām tiesvedības izbeigšanas sekām, kas nosaka, ja tiesvedība izbeigta, atkārtota griešanās tiesā strīdā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu, ko aprēķinājis 6 % gadā no zemes kadastrālās vērtības attiecīgajā gadā atbilstoši atbildētāja dzīvoklim piekrītošajām domājamām daļām no funkcionāli nepieciešamā zemes gabala par laika periodu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim un no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam 102,44 *euro* apmērā. Atbildētājs celto prasību neatzīst daļā par laika periodu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim, jo par šo laika periodu nav saņēmis rēķinus.

Tādējādi tiesa atzīst, ka starp pusēm pastāv strīds par zemes nomas maksas samaksu, tātad – par parāda piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/(*lietas 13.-14.lapa*) fiksētajām ziņām apstiprinās fakts, ka prasītājam kopš 2004.gada 20.decembra reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 2559 m^2 platībā.

Atbildētājam kopš 2001.gada 10.aprīļa reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/, /adrese/, un tam piederošajām 5006/601519 kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas, kadastra Nr./numurs C/, ko pierāda Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/norādītās ziņas (*lietas 12.lapa*).

Saskaņā ar lietā esošo 2000.gada 28.jūnija robežu plānu (*lietas 16.-17.lapa*), ēku (būvju) īpašums /adrese/, kadastra Nr./numurs E/, atrodas uz zemes gabala ar kadastra Nr./numurs B/, /numurs F/, piesaistītā zemes kopplatība Nr. 5486 m^2, savukārt ar piesaistīto zemju robežu plānu (*lietas 15.lapa*) apstiprinās fakts, ka no prasītāja piederošā zemes gabala dzīvojamai mājai /adrese/, Rīgā, piesaistīta prasītājam piederošā zemes gabala daļa 1300 m^2 platībā (zemes gabals ar apzīmējumu "D").

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas rīcības, vai pēc likuma.

Lietā nav strīda par to, ka starp pusēm nav noslēgts zemes nomas līgums, un atbildētāja pienākums veikt zemes nomas maksu izriet no likuma, proti, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 5.punkta (līdz 2011.gadam – likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta ceturtā daļa), kā arī Civillikuma, kas neparedz svešas mantas lietošanu bez atlīdzības.

Judikatūrā ir nostiprinās, ka likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.-4.punktā minētajos gadījumos ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošu zemesgabala daļu, pamatojoties uz likumu, nevis līgumu. Šādos gadījumos ēkas īpašnieks un zemes īpašnieks savstarpējās tiesiskās attiecības par zemes lietošanu nodibina nevis labprātīgi vienojoties, bet gan izpildot likumā noteiktu pienākumu, un šis tiesību institūts tiek saukts par piespiedu nomu (*sk. Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra sprieduma lietā Nr.2008-34-01 12.punktu*).

Piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās nav pamata runāt par lietas nodošanu lietošanā un tās pieņemšanu no otras puses, kas saskaņā ar Civillikuma vispārējās daļas normām nodibina nomas līgumu, jo šādā situācijā iztrūkst pušu labprātīgas vienošanās elements. Ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošo zemesgabalu, pamatojoties uz likumu, t.i., lietošanas attiecības pastāv neatkarīgi no ēkas (būves) īpašnieka un zemesgabala īpašnieka gribas. Citiem vārdiem, tiesiskā attiecība – piespiedu noma – rodas uz likuma pamata ar īpašuma tiesiska valdījuma iegūšanas brīdi, un pastāvēs neatkarīgi no tā, vai starp pusēm ir noslēgta rakstiska vienošanās (nomas līgums). Nedz zemes, nedz ēkas īpašnieks (tiesiskais valdītājs) šo stāvokli ietekmēt nevar, un abiem jārēķinās ar esošo situāciju (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2019.gada 7.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-150/2019 (C33748816), 2016.gada 3.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-255/2016 (C17116307), 2016.gada 26.oktobra sprieduma lietā Nr.SKC-336/2016 (C39057712)*)

Ēkas īpašnieka tiesība lietot zemi zem ēkas un pienākums samaksāt zemes īpašniekam par zemes lietojumu (nomas maksu) ir noteikts ar likumu. Civillikuma regulējums šādās tiesiskajās attiecībās ir spēkā tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālās tiesību normas (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2019.gada 7.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-150/2019 (C33748816), 2017.gada 19.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-119/2017 (C29545911), 2017.gada 27.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-185/2017).*

Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 5.punktā noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

No minētā izriet, ka piespiedu nomas attiecību gadījumā likums nosaka ēkas īpašnieka pienākumu maksāt zemes īpašniekam nomas maksu, reglamentējot gan nomas priekšmetu (zemes platība apbūvei vai ēkai funkcionāli nepieciešamā zemes platība), gan nomas maksu (tās maksimālais apmērs). Nomnieka tiesības lietot zemi bez zemes īpašnieka piekrišanas un viņa pienākumu maksāt par zemes nomu neietekmē fakts, ka puses par šo zemi nav noslēgušas nomas līgumu rakstveidā. Ēkas īpašnieka tiesības nomāt zemi un maksāt par to nomas maksu, atbilstoši šā likuma regulējumam, tiek saistītas ar konkrētu identificējamu zemes vienības daļu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka starp prasītāju kā zemes gabala īpašnieku un atbildētāju, kā dzīvokļu īpašuma īpašnieku, pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības uz likuma pamata, turklāt tām ir piespiedu raksturs.

Prasītājs, ņemot vērā viņam piederošā zemesgabala kadastrālo vērtību, un dzīvojamajai mājai piesaistītās zemes platību (1300 kv.m) aprēķinājis atbildētājam zemes nomas maksas parādu 102,24 *euro* apmērā par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim un no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam.

Tiesa secina, ka, veicot aprēķinu, prasītājs ievērojis speciālajā likumā noteikto nomas maksas apmēru un iznomātā zemes gabala platības apmēru, attiecīgi arī ņemta vērā zemes gabala kadastrālā vērtība.

Atbildētājs nav apstrīdējis prasībā norādīto zemes nomas maksas parāda matemātisko aprēķinu, kā arī atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, nav iesniedzis samaksu apliecinošus dokumentus.

Šādos apstākļos tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veikto aprēķinu un tas atzīstams par pamatotu.

Civillikuma 1069.pants noteic, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopēju lietu.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu (*likuma redakcijā līdz 2011.gada 1.janvārim*) dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam (..). No minētā izriet, ka katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu mājas domājamajām daļām. Savukārt atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 5.punktam dzīvokļa īpašnieka pienākums ir maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamās mājas atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punkts noteic, ka viena no obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām ir līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēgšanu ar zemes gabala īpašnieku, savukārt likuma 9.pants noteic, ka par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, tajā skaitā par šā likuma 6.panta otrās daļas noteikumu nepildīšanu vai nepienācīgu izpildi, dzīvojamās mājas īpašnieks atbild likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļa īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai. No minētajām tiesību normām secināms, ka par visu ar nekustamo īpašumu lietošanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu saistīto izdevumu segšanu ir atbildīgi dzīvokļa īpašnieki un zemes nomas līguma neesamība, neatbrīvo ne mājas pārvaldnieku, ne dzīvokļa īpašnieku no pienākuma maksāt zemes nomu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no pušu gribas, proti, uz likuma pamata. Nomas tiesību subjekts ir tieši dzīvokļa īpašuma īpašnieks.

Tādējādi, pastāvot strīdam par nomas tiesiskajām attiecībām, zemes īpašnieks prasību var vērst arī pret vienu no dzīvokļa īpašuma īpašniekiem. Šādas tiesības par pamatotām atzinis arī Augstākās tiesas Civillietu departaments (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2017.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-104/2017, lieta Nr.C29571012, Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-5/2016, lieta Nr.C29859011*).

Ievērojot augstāk norādīto, tiesa atzīst, ka prasītāja prasījums par zemes nomas maksas parāda piedziņu 102,24 *euro* apmērā par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim un no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam ir pamatots un apmierināms.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 28,98 *euro* par periodu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim.

Atbildētājs iebilst šai prasījuma daļai, norādot, ka parāds nebūtu veidojies, un prasītājam nebūtu pamats aprēķināt nokavējuma procentus, ja prasītājs būtu izrakstījis un izsniedzis atbildētājam rēķinus par zemes nomas maksu.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punkta noteikumiem procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Secīgi, nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma pienākums. Tātad nokavējuma procentu maksāšana ir saistīta ar tiesību pārkāpumu – nokavējumu. Savukārt, lai konstatētu nokavējumu, jākonstatē, ka parādnieks nepārprotami bijis informēts par samaksas kārtību un termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Zemes nomai ir piespiedu raksturs, līdz ar to Civillikuma pantā noteiktais pienākums dot atlīdzību par sveša kapitāla lietojumu ir viennozīmīgi attiecināms uz bezstrīdus 6% no zemes kadastrālās vērtības.

Atbildētājs iebildis procentu aprēķinam, norādot, ka periodā no 2010.gada līdz 2017.gadam prasītājs nav izrakstījis rēķinus, līdz ar ko, atbildētājs nevarēja zināt ne nomas maksas apmēru, ne samaksas termiņu. Prasītājas pārstāvis lietā sniedzis atsauksmi divas reizes, bet nav iebildis atbildētāja argumentam, ka minētajā periodā rēķini dzīvokļu īpašniekiem netika izsniegti. Lietā arī nav iesniegti pierādījumi, ka līdz 2018.gada 8.novembrim atbildētājs būtu informēts par zemes nomas maksas apmēru, samaksas termiņu un rekvizītiem, kur veikt maksājumus.

Tiesa lietā esošo 2016.gada 9.decembra paziņojumu (*lietas 42.lapa*) nevērtē kā pierādījumu tam, ka atbildētājs ir informēts par zemes nomas maksas parādu, periodu, samaksas termiņu, jo no minētā paziņojuma neizriet ar ko atbildētājam pastāv zemes piespiedu nomas attiecības, nav secināms parāda rašanās periods, zemes nomas maksas apmērs pa gadiem un to samaksas termiņi.

Līdz ar to prasījums par likumisko procentu piedziņu 28,98 *euro* par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim kā nepamatots ir noraidāms.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, tiesa noteic prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas (102,24 *euro*), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*sk. 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādīts tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, būtu aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laiku posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar ko, no atbildētāja par labu prasītājam, piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 70,00 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*, kopā 73,30 *euro* (*lietas 8.-9.lapa*).

Prasītājs, prasības pieteikumā, pieteicis lūgumu piedzīt no atbildētāja izdevumus, kas prasītājam radušies saistībā ar ieskatīšanos zemesgrāmatu nodalījumā 3,50 *euro*.

Ievērojot to, ka prasītājs nav iesniedzis pierādījumu par šādu izdevumu esamību, lūgums kā nepamatots noraidāms.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājam radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kas saistīti ar advokāta palīdzību 28,00 *euro* (*lietas 32.lapa*).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrās daļas noteikumiem, kas paredz, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums apmierināts, ievērojot lietā iesniegtos pierādījumus par samaksu un minētā panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkta, kā arī ceturtās daļas noteikumus, no atbildētāja par labu prasītājam piespriežami izdevumi advokāta palīdzības samaksai to faktiskajā apmērā – 28,00 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Pamatojoties uz likuma „Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešās daļas noteikumiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 60 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-195., 204.[1] un 250.[18] - 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji /pers. A/ prasību vienkāršotajā procedūrā pret /pers. B/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zemes nomas maksas parādu 102,24 *euro* par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim un no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam, tiesas izdevumus 73,30 *euro* un izdevumus par advokāta palīdzību 28,00 *euro*, kopā 203,54 *euro* (divi simti trīs *euro* un 54 centi).

Samaksa veicama biedrības "Vaidelotes 3", vienotais reģistrācijas Nr. 40008253012, norēķinu kontā Nr. LV15HABA0551042088241, "Swedbank" AS.

Noraidīt prasību daļā par likumisko nokavējuma procentu 28,98 *euro* apmērā piedziņu.

Izbeigt tiesvedību civillietā daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu 55,20 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot nesamaksātā pamatparāda apmēru.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese Ilona Zelmene